

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/265/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.366/2023/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Ormai és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó a felülvizsgálati bíróságként eljáró Kúria Kfv.III.37.366/2023/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint megsemmisítését kérte. Az indítványozó szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében biztosított jogát, és a B) cikk (1) bekezdésében foglaltakat.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] Az online jegyértékesítés viszonteladói piacán jelen lévő indítványozóval szemben Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala (a továbbiakban: Kormányhivatal) közérdekű bejelentés alapján 2018. október 12. napján fogyasztóvédelmi eljárást indított. A bejelentés szerint az indítványozó weboldalán a rendelés folyamatában a következő sürgető jellegű mondatok jelentek meg: „Erre az eseményre nagy a kereslet.”, „A jegyek nagyon népszerűek erre a rendezvényre”, „62 szekcióra már elfogytak a jegyek”, „Cselekedj gyorsan! 8 másik személy nézi ezt a rendezvényt jelenleg”. A rendelés folyamatában minden lépésnél a következő sürgető mondat jelent meg: „Ezek a jegyek nem lesznek foglalva ekkortól. Kérjük, vedd figyelembe, hogy amennyiben ezeket a jegyeket most elengeded, később lehet, hogy nem lesznek elérhetőek ezen az áron”. A Kormányhivatal az indítványozó részére 2019. január 15. napján kelt határozatával a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 47. § (1) bekezdése alapján 1,5 millió fogyasztóvédelmi bíróságot szabott ki,

és az indítványozót arra kötelezte, hogy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatát szüntesse meg. A Kormányhivatal a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 7. § (1) bekezdésének megsértését állapította meg. A határozat szerint az indítványozónak a homályos, érthetetlen, félreérthető mondatokkal és ezek időszerű rendelkezésre bocsátásával az volt a célja, hogy stresszhelyzetbe hozza a vásárlót, üzleti döntését jelentősen befolyásolja.

- [4] Az indítványozó 2019. november 20. napján tájékoztatta a Kormányhivatalt, hogy a határozattal érintett kereskedelmi gyakorlatát 2019. szeptember 1. napjától módosította.
- [5] A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2019. december 9. napján kelt végzésével versenyfelügyeleti eljárást indított. A GVH eljárását megelőzően 2018. november 8. napján a közérdekű bejelentéssel azonos tárgyban hozzá érkezett bejelentést végzésével áttette a Kormányhivatalhoz. A GVH az áttételt arra alapította, hogy a bejelentésben megjelölt magatartás esetén nem álltak fenn az Fttv. 11. § (2) bekezdésében meghatározott körülmények, illetve a jogsértéssel érintett piac sajátosságai miatt nem állapítható meg a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmasság. A versenyfelügyeleti eljárása során a GVH 2019. január 1. napjától vizsgálta az indítványozó weboldalán megvalósuló jegyértékesítéssel kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs gyakorlatát. A GVH 2021. december 7. napján kelt határozatában megállapította, hogy az indítványozó weboldalán a vizsgált időszakban az Fttv. 3. § (1) bekezdését sértő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott. Megállapította az (i) Fttv. 7. § (1) bekezdése, (ii) 8. §-a, valamint (iii) 3. § (2) bekezdése szerinti tényállás megvalósítását. Az indítványozó (i) a fizetendő vételárra vonatkozó kommunikációja során megtévesztésre alkalmas módon mulasztott azzal, hogy az árról időszerűtlenül tájékoztatta felhasználóit, valamint elmulasztotta tájékoztatni a felhasználókat az átváltási árfolyamról (az árfolyamváltás tényéről), az árfolyam platformon alkalmazott számítása módjáról; (ii) a teljes vásárlási folyamat alatt sürgető jellegű tájékoztatást tett közzé, amelyek tartalmuk és vizuális megjelenítésük révén összehatásukban alkalmasak voltak pszichés nyomásgyakorlásra; (iii) a fogyasztói üzleti döntés torzítására is alkalmas módon nem a szakmai gondosság követelményének megfelelően járt el, amikor nem tette egyértelművé, hogy kizárólag az értékesítés bonyolítására alkalmas közvetítő platformot üzemeltet, továbbá azt a benyomást keltette, hogy a weboldalon kialakított árakra nincs ráhatása, holott képes volt ténylegesen befolyásolni az értékesítési árakat. A GVH az indítványozóval szemben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján – egyebek mellett – 472 millió forint versenyfelügyeleti bírságot szabott ki.

- [6] A GVH határozatával szemben az indítványozó keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez. Keresetében – további kereseti érvek mellett – mindenekelőtt a kétszeres értékelés tilalmának, így az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésének, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 1. §-nak megsértésére hivatkozott. A Fővárosi Törvényszéknek elsődlegesen arról kellett döntenie, hogy a GVH jogszerűen folytatott-e le versenyfelügyeleti eljárást az indítványozóval szemben. Ettől függően merülhetett fel a további keresetrészek elbírálásának lehetősége. A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a GVH eljárása és határozata a kétszeres értékelés tilalmába ütközött, így a GVH határozatát megsemmisítette.
- [7] A GVH felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria végzésével a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte, a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria Fővárosi Törvényszékhez intézett iránymutatása szerint a bíróságnak teljes egészében kell az indítványozó kereseti kérelmét vizsgálnia azzal, hogy a *ne bis in idem* elv sérelme kizárólag a rendelkező rész első bekezdés második albekezdésében foglalt jogsértés (a sürgető jellegű tájékoztatás) körében, 2019. január 1. és 2019. január 15. napja közötti időszakban állapítható meg, amely a szankció körében értékelendő. A döntés elvi tartalma szerint: „[h]a a fogyasztóvédelmi és a versenyfelügyeleti ügyben kiszabott büntető jellegű közigazgatási szankciók alapját ugyanazon személy ugyanazon időszakra vonatkozó egyazon tényállásra alapított jogsértése képezi, a *ne bis in idem* jogelv sérelme megvalósul. Ezt a jogkövetkezmények körében akként kell értékelni, hogy a kiszabott szankciók összege feleljen meg az elkövetett jogsértés súlyának.” A Kúria hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által meghozott C-117/20. számú ügyre. Álláspontja szerint az EUB az ügyben rámutatott arra, hogy „az azonos tényállás miatt folyó eljárás nem feltétlenül sérti a *ne bis in idem* elvét, ha az eljáró hatóságok közötti kommunikáció megfelelően működik, a két eljárást összehangoltan folytatják és a kiszabott szankciók összessége megfelel az elkövetett jogsértés súlyának. A *ne bis in idem* elv lényege ugyanis jelen esetben abban áll, hogy ugyanazon cselekmény miatt ugyanazt a személyt nem lehet úgy egynél többször megtorló, represszív jellegű szankcióval sújtani, hogy az utóbb eljáró szerv nem veszi figyelembe az előbb eljáró szerv által már kiszabott szintén büntető jellegű szankciót. A szankcióknak együttesen kell arányban állniuk a jogsértés miatti felelősség súlyával”.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében rögzített kétszeres értékelés tilalma, a *ne bis in idem* elv, és azzal összefüggésben a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság megsértésére és az abból fakadó garanciákra alapított.
- [9] Az előadott érvelés szerint a Kúria végzésének alaptörvény-ellenessége a benne foglalt értelmezésből adódik, mert az a *ne bis in idem* elvébe ütközik.

- [10] Az alkotmányjogi panasz lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [11] 1.2.1. Az alaptörvény-ellenesség az indítványozó szerint egyrészt azon alapul, hogy a Kúria végzésével leszűkítette a Fővárosi Törvényszék mozgásterét a tettazonosság kérdésében, és a *ne bis in idem* elvét kizárólag meghatározott magatartás, és meghatározott idő esetén látta megállapíthatónak. Ez a jogelv tartalmával ellentétes, mert a Kúria a GVH eljárását az indítványozó magatartásának olyan elemei esetén is elfogadhatónak találta, ahol az indítványozó szerint fennállt a tettazonosság.
- [12] Az indítványozó a weboldalon komplex, egységet alkotó kereskedelmi gyakorlatot folytat. Mind a Kormányhivatal, mind pedig a GVH az indítványozó weboldalán folytatott teljes kereskedelmi kommunikációját vizsgálta külön-külön, állítólagosan különböző szempontok alapján. A Kúria levezetett értelmezésével egyébként egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő, lényegében azonos magatartásokat választott szét „mesterségesen”, amely következtében egy magatartás több alkalommal is szankcionálhatóvá válik, lehetőséget biztosítva például a bírságmaximumok megkerülésére. A Kúria értelmezése azt eredményezi tehát, hogy az eljáró hatóságok egymást követően, több alkalommal is, szétválasztva vizsgálhatják ugyanazt a kereskedelmi kommunikációt, többszöri szankció kiszabása mellett. Ez eltérő jogszabályok alapján megállapított szankciók esetén is megengedhetetlen lenne, viszont jelen ügyben a hatóságok egyaránt az Fttv. alapján jártak el. Ebben a körben kiemelte az indítványozó, hogy a GVH hatáskör hiányában a hozzá beérkező, azonos tárgyú bejelentést át is tette a Kormányhivatalhoz, majd a későbbiekben mégis megállapította hatáskörét.
- [13] A Kúria elmulasztotta figyelembe venni, hogy a Kormányhivatal határozatának való megfelelés érdekében módosította kereskedelmi gyakorlatát, amelyet jelzett is a Kormányhivatal felé. Ebből kifolyólag a tényállások közötti tényleges átfedés a Kúria által meghatározott, a Fővárosi Törvényszék vizsgálata tárgyává tehető időszaknál bővebb, a GVH eljárásának teljes időtartamára kiterjed.
- [14] A bemutatott értelmezés kiüresítené a jogelvből fakadó garanciákat, így megkérdőjelezné a jogbiztonság garanciáját.
- [15] 1.2.2. Az indítványozó előadta, hogy Alaptörvénybe ütköző a Kúria értelmezése, amely szerint a Fővárosi Törvényszék a kétszeres értékelés tilalmának megsértését csak a szankció körében értékelheti. A Kúria a kiszabott bírságok arányosításával kívánta orvosolni az alapjogsérelmet. Ezzel viszont sérült a *ne bis in idem* elve, mivel a Kormányhivatal által ugyanazon magatartás miatt kiszabott fogyasztóvédelmi bírság mellett a GVH által meghatározott bármilyen összegű bírság – azok büntető jellege miatt – kettős értékelést eredményez.
- [16] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó utalt a *ne bis in idem* elv korlátozhatatlan jellegére. A büntetőjogi gyökerű elvek abszolút jellege, így korlátozhatatlansága miatt azokkal szemben nem mérlegelhető más alkotmányos jog

vagy feladat. A *ne bis in idem* elv megsértése *ab ovo* alaptörvény-ellenes az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján, függetlenül az Emberi Jogok Európai Bírósága, illetve az EUB gyakorlatától. Ebből adódóan jelen esetben a korlátozás nem vizsgálható és igazolható valamely mérce alapján.

- [17] A Kúria figyelmen kívül hagyta a hazai és a nemzetközi jogvédelem egymáshoz való viszonyát is. A Kúria az EUB a vizsgált jogelvvvel kapcsolatos értelmezését automatikusan alkalmazandónak tartotta annak ellenére, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az EUB gyakorlatának figyelembevétele nem vezethet az Alaptörvény szerinti alapjogvédelem korlátozásához. Az EUB gyakorlatra történő hivatkozása során figyelmen kívül hagyta az abban meghatározott konjunktív feltételeknek való megfelelés vizsgálatát is.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [19] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó a sérelmezett bírósági döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítványozó jogi képviselője hiánypótlásra történő felhívást követően az alkotmánybírósági eljárásra kiterjedő meghatalmazását csatolta.
- [20] 2.2. Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem feltételeinek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket [a) pont]; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést és az Alaptörvény megsértett rendelkezését [c) és d) pont]; tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, illetve kifejezett kérelmet tartalmaz a támadott bírói döntés megsemmisítésére [e) és f) pont].
- [21] 2.3. Az alkotmányjogi panasz részben felel meg az Abtv. 27. §-ban meghatározott feltételeknek, az alábbiak szerint.
- [22] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló közigazgatási perben félként vett részt, érintettnek és jogosultnak is tekintendő. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése szerinti büntetőjogi kétszeres értékelés tilalmának megsértésére gazdasági társaság is hivatkozhat {1/2024. (I. 9.) AB határozat, Indokolás [88]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (6) bekezdése értelmében az eljárás folyamatban léte miatt alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye a Kúria felülvizsgálati jogkörben hozott hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával

szemben, kivéve, ha az a tartalma alapján – a Kúria kötelező utasítása miatt – az eljárást lezáró döntésnek minősül. A Kúria jogkérdésben tett kötelező megállapítást, egyértelműen meghatározta a Fővárosi Törvényszék számára, hogy a *ne bis in idem* jogelv sérelme kizárólag meghatározott időre, a GVH határozat rendelkező részének albekezdésében foglalt jogsértésre állapítható meg. A Kúria támadott végzése tartalmilag az eljárást lezáró döntésnek minősül, ezért azzal szemben alkotmányjogi panasz benyújtásának helye van.

- [24] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [25] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben vizsgálja érdemben: a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, továbbá a felkészülési idő hiánya esetén {16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]; 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó érvelése azonban nem ezekre az esetekre irányult, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az érdemi vizsgálat feltételeinek.
- [26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, ezért az indítvány ezen jog esetén megfelel az Abtv. 27. §-ben meghatározott feltételeknek.
- [27] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] Az indítványozó összességében a Kúria jogértelmezését, a *ne bis in idem* jogelv alaptörvény-ellenes értelmezését kifogásolta.
- [29] 3.1. Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlattal rendelkezik a *ne bis in idem* elv jelen ügy által felvetett értelmezésére.
- [30] A 8/2017. (IV. 18.) AB határozatában az Alkotmánybíróság már kifejtette, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése "nem tiltja önmagában azt, hogy valakivel szemben, ugyanazon jogellenes cselekménye miatt több, más jogágba tartozó, eltérő funkciójú eljárást folytassanak le és ezek eredményeként jogkövetkezményt alkalmazzanak. A *ne bis in idem* elvében testet öltő alkotmányos garancia kifejezetten az állami büntetőhatalom visszaélészerű gyakorlásával szemben védi az egyént, ezért annak a tilalmát foglalja magában, hogy meghatározott személlyel szemben, ugyanazon büntetendő cselekmény miatt - azt követően, hogy büntetőjogi felelősségéről jogerős döntés született - újabb, büntető szankció alkalmazására

irányuló eljárást indítsanak, illetve büntető jogkövetkezményt alkalmazzanak. Az Alkotmánybíróság - összhangban a korábban ismertetett, XXVIII. cikket érintő gyakorlatával - annak mérlegelésekor, hogy a vizsgálat alá vont eljárás, illetve szankció "büntető" jellegű-e vagy sem, nem az adott eljárás jogági besorolását tekinti döntőnek, hanem az eljárás és jogkövetkezmény funkciójából indul ki. [...] Az Alkotmánybíróság értelmezésében - összegezve eddigi gyakorlatát, illetve felhasználva a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusokban kikristályosodott mércét - az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése tekintetében egy eljárás abban az esetben büntető jellegű, ha valamely természetes személy által megvalósított jogellenes cselekmény miatti felelősségre vonásra irányul, amennyiben az eljárás során alkalmazandó jogkövetkezmény büntetésnek minősül, azaz - célját és hatását tekintve - megtorló jellegű és prevenciót szolgáló joghátrány" {8/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [35], lásd hasonlóan: 18/2022. (VIII. 1.) AB határozat, Indokolás [66]-[67]}.

- [31] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése szerinti *ne bis in idem* elv alkalmazhatóságának előfeltétele a tényállás azonossága, azaz az *idem* és a *bis* feltétel teljesülése {1/2024. (I. 9.) AB határozat, Indokolás [83]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely annak befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [33] 3.2. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy fennáll-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [34] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként, annak 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a bírói döntéseket csak az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti. Az Alkotmánybíróság jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [35] Az ügyben eljáró bíróságok, így a Kúria által vizsgált központi kérdés a kétszeres értékelés tilalmának megsértése volt. A Kúria megállapította, hogy a fogyasztóvédelmi bíróság kiszabásának célja a fogyasztók érdekeinek védelme a jogsértő vállalkozásokkal szemben, az szolgálja mind a megelőzést, mind pedig a megtorlást. Emellett a versenyfelügyeleti bíróság célja a vállalkozások visszatartása a tisztességtelen magatartástól, továbbá a gazdasági verseny tisztességének megtartása. A Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró hatóságok által kiszabott bíróságok büntető jellegű szankciónak minősülnek (Kúria végzése, Indokolás [46]-[47]).

- [36] A Kúria szerint a tényazonosság hiányában nem volt akadálya a GVH eljárása lefolytatásának az árkommunikációs, az üzleti modell kommunikálására vonatkozó gyakorlat, illetve a szakmai gondosság követelményének megsértése miatt megállapított jogsértés. Ezek vizsgálatára utaló adatot, alkalmazott jogkövetkezményt a Kormányhivatal döntése nem tartalmazott. Az említett jogsértésekre tett megállapítások esetén nem merülhetett fel a *ne bis in idem* elvének sérelme. Viszont a sürgető jellegű tájékoztatások körében a kiszabott szankció alapját egyazon tényállásra alapított jogsértés képezte (Kúria végzése, Indokolás [53]-[54]).
- [37] Majd a Kúria „úgy tekintette, hogy 2019. január 1. és 2019. január 15. közötti időszakban mind az időszak, mind a tényállás azonossága megállapítható, ezáltal a *ne bis in idem* jogelv sérelme is. Ezen időszakban az alperes kifejezetten azon felperesi kereskedelmi gyakorlatot vizsgálta, amelyre vonatkozóan korábban a Kormányhivatal jogsértést állapított meg és azt bírsággal szankcionálta” (Kúria végzése, Indokolás [58]).
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria felismerte az ügy alapjogi relevanciáját, és tekintettel volt az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésének tartalmára. Támadott végzésében kifejezetten kitért az Alkotmánybíróság gyakorlatára (Kúria végzése, Indokolás [37]-[42]), amely ismeretében, a fentiek szerint vizsgálta a tettazonosságot, valamint a Kormányhivatal és a GVH eljárásának, az alkalmazott bírság büntetőjogi természetét. A Kúria figyelembe vette az EUB versenyjogi ügyben hozott döntését is. Ezekre alapítottan állapította meg a *ne bis in idem* jogelv megsértését, helyezte hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék ítéletét, és utasította a bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára.
- [39] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy figyelembe vette, hogy a Kúria jogkérdésben hozott döntése ugyan az eljárást lezárta, de az új eljárás során hozott döntés még támadható.
- [40] A Kúria által rögzített tényállás újbóli felülvizsgálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel. Így nem vizsgálhatja érdemben az Alkotmánybíróság, hogy az ügyben eljáró hatóságok eljárásának tárgyát képező jogellenes cselekmény esetén a tettazonosság megállapítható-e, és amennyiben igen, az milyen tartamban. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető az általános hatáskörű bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, az alkotmányjogi panasszal kapcsolatos hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmének keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja. Ezzel áll összhangban az is, hogy az Alkotmánybíróság nem ténybíróság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; lásd hasonlóan: 3006/2018. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [41] Összességében a Kúria végzése esetén nem merült fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése megsértésének kételye, az Alkotmánybíróság az előadottak alapján nem

észlelt olyan körülményt, amely a jelen alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát tenné szükségessé. Az alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

- [42] 4. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában, illetve 29. §-ban írt befogadási kritériumokat, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. december 3.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró